

Bruksela, 18 maja 2018 r.
(OR. en)

8706/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0354 (COD)

COMPET 321
ECO 39
MI 360
ENT 92
CONSOM 145
GAF 19
AGRI 238
CODEC 794

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Rada
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzajemnego uznawania towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim (pierwsze czytanie) – Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 19 grudnia 2017 r. Komisja przekazała Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyżej wymieniony wniosek dotyczący rozporządzenia. Jest on częścią tzw. „pakietu towarowego”, który zawiera także wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego przepisy i procedury w zakresie zgodności z prawodawstwem harmonizacyjnym Unii dotyczącym produktów i jego egzekwowania.

2. Celem niniejszego rozporządzenia jest usprawnienie stosowania zasady wzajemnego uznawania, a zatem zapewnienie, aby towary legalnie wprowadzone do obrotu w jednym państwie członkowskim mogły być sprzedawane w każdym innym państwie członkowskim, dopóki są bezpieczne i zgodne z interesem publicznym. Obecne ramy prawne nie zapewniają niezawodnego stosowania tej zasady, ponieważ dostęp do rynku towarów, które są uznawane za bezpieczne i zgodne z interesem publicznym w jednym państwie członkowskim, może zostać odrzucony lub ograniczony w innym państwie członkowskim. W konsekwencji przedsiębiorstwa (w szczególności MŚP) napotykają nieuzasadnione koszty i opóźnienia, gdyż muszą dostosowywać swoje towary do wymogów (kilku) rynków krajowych.
3. Jeżeli chodzi o spójność proponowanego rozporządzenia z istniejącymi przepisami w dziedzinie swobodnego przepływu towarów na rynku wewnętrznym, proponowane rozporządzenie uzupełnia unijne prawodawstwo harmonizacyjne. Rozporządzenie to ma służyć promowaniu zasady wzajemnego uznawania i ma zastosowanie zarówno do towarów, które nie są objęte prawodawstwem harmonizacyjnym UE, jak i towarów, które są nim objęte tylko częściowo. W prawodawstwie harmonizacyjnym UE określono wspólne wymogi dotyczące sposobu wytwarzania produktów. W przypadku braku wspólnych przepisów UE lub gdy produkty są tylko częściowo objęte wspólnymi przepisami UE, państwa członkowskie w dalszym ciągu mogą swobodnie przyjmować krajowe przepisy techniczne określające wymogi, jakie produkty te muszą spełnić (pod względem oznaczenia, kształtu, rozmiaru, etykietowania lub opakowania itd.). Proponowane rozporządzenie zapewnia zatem, aby państwa członkowskie dokonywały tego przy pełnym poszanowaniu zasady wzajemnego uznawania.
4. W porównaniu z obowiązującymi ramami prawnymi (mianowicie rozporządzeniem (WE) 764/2008) w proponowanym rozporządzeniu wprowadzono kilka zmian, tak aby wzmocnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez usprawnienie stosowania zasady wzajemnego uznawania:
 - wyjaśnienie zakresu wzajemnego uznawania, w szczególności gdy zasada ta ma zastosowanie. Zwiększy to pewność prawa dla przedsiębiorstw i organów krajowych w kwestii tego, kiedy zasada wzajemnego uznawania może być stosowana;

- wprowadzenie oświadczenia własnego, aby ułatwić wykazywanie, że towary zostały już legalnie wprowadzone do obrotu w danym państwie członkowskim. Ma to umożliwić podmiotom gospodarczym czerpanie korzyści ze stosowania takiego oświadczenia w ramach oceny danych towarów;
- ustanowienie procedury rozwiązywania problemów, aby zapewnić praktyczne rozwiązania obywatelom i przedsiębiorstwom, jeżeli chodzi o kompatybilność decyzji administracyjnej odmawiającej dostępu do rynku lub ograniczającej ten dostęp z zasadą wzajemnego uznawania. Używanie tego pozasądowego mechanizmu ułatwi stosowanie tej zasady przez przedsiębiorstwa i organy krajowe;
- ustanowienie skutecznej współpracy administracyjnej w celu zintensyfikowania wymiany informacji i zwiększenia zaufania wśród właściwych organów państw członkowskich, a tym samym w celu ułatwienia stosowania zasady wzajemnego uznawania.

5. W Parlamencie Europejskim główną odpowiedzialną za to dossier komisją jest Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO). Ivan ŠTEFANEC (EPP – SK) został wyznaczony na sprawozdawcę. Projekt sprawozdania komisji IMCO został już sfinalizowany; został on omówiony w dniach 16–17 maja 2018 r.

II. PRACE PRZEPROWADZONE W RADZIE

6. W dniu 23 stycznia 2018 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Grupy Roboczej ds. Harmonizacji Technicznej (pakiet towarowy). Podczas tego posiedzenia Komisja przedstawiła oba wnioski zawarte w pakiecie towarowym – dotyczące rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania i rozporządzenia w sprawie zgodności i egzekwowania.

7. Towarzystwając wnioskowi ocenę skutków przeanalizowano także w dniu 23 stycznia 2018 r. Skupiła się ona na pewnych aspektach, w odniesieniu do których delegacje poprosiły o dalsze wyjaśnienia. Ogólnie rzecz biorąc, delegacje pozytywnie zareagowały zarówno na tę ocenę skutków, jak i na otrzymany wniosek.
8. Generalnie państwa członkowskie popierają ogólny cel wniosku, czyli wzmocnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez usprawnienie stosowania zasady wzajemnego uznawania. Wszystkie państwa członkowskie uznają potrzebę zmodyfikowania obecnych ram prawnych, tak aby zmniejszyć różnice w interpretacji i stosowaniu zasady wzajemnego uznawania przez krajowe organy i znieść przeszkody utrudniające rzeczywiste równe warunki działania dla przedsiębiorstw.
9. Analiza wniosku przez Grupę Roboczą ds. Harmonizacji Technicznej (pakiet towarowy) rozpoczęła się w lutym 2018 r. Po pierwszym dość ogólnym posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2018 r. podczas prezydencji bułgarskiej odbyły się cztery kolejne posiedzenia grupy roboczej, które koncentrowały się na szczegółowej analizie wniosku. W wyniku intensywnych dyskusji podczas tych posiedzeń, a także na podstawie pisemnych uwag przekazanych przez dużą liczbę państw członkowskich opracowano trzy kolejne zmienione wersje wniosku, które przedstawiano delegacjom jako dokumenty prezydencji do dyskusji.
10. Na szczeblu grupy roboczej tekst zmienionych wersji był analizowany, aby móc wyjaśnić i usprawnić ramy wzajemnego uznawania. Podczas dyskusji wniosek przeszedł znaczne zmiany, tak aby móc osiągnąć większą jasność i rozwiązać obawy zgłoszone przez państwa członkowskie, zapewniając tym samym równowagę między stanowiskami delegacji.
11. Po posiedzeniu grupy roboczej w dniu 2 maja 2018 r. prezydencja przygotowała kompromisowy tekst wniosku, zamieszczony w dok. 8674/18, aby umożliwić uzgodnienie podejścia ogólnego na kolejnym posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności, które odbędzie się w dniu 28 maja 2018 r.

12. Kompromisowy tekst prezydencji zawarty w dok. 8674/18 został omówiony na posiedzeniu Komitetu Stałych Przedstawicieli (Coreperu) w dniu 16 maja 2018 r. i został nieznacznie zmodyfikowany. Większość kwalifikowana delegacji jest w stanie zaakceptować zmieniony kompromisowy tekst prezydencji. Na końcu dyskusji przewodniczący stwierdził, że zmieniony tekst kompromisowy zostanie przedłożony Radzie ds. Konkurencyjności w dniu 28 maja 2018 r. z myślą o wypracowaniu podejścia ogólnego.

Zmieniony tekst kompromisowy prezydencji w brzmieniu uzgodnionym przez Coreper w dniu 16 maja 2018 r. zamieszczono w dok. 8706/18.

III. GŁÓWNE KWESTIE

13. Jako główne kwestie prezydencja wskazała następujące artykuły:

- art. 1 (Przedmiot);
- art. 4 (Oświadczenie o wzajemnym uznawaniu);
- art. 5 (Ocena towarów);
- art. 8 (Procedura rozwiązywania problemów).

a) Przedmiot (art. 1)

Podczas dyskusji, szczególnie na ostatnim posiedzeniu grupy roboczej w dniu 2 maja 2018 r., delegacje zgłosiły pewne wątpliwości co do tego, czy odniesienie w art. 1 do art. 36 Traktatu gwarantuje, że państwa członkowskie będą mogły dalej chronić uzasadnione interesy publiczne objęte ich krajowymi przepisami technicznymi. Z uwzględnieniem opinii wyrażonych przez różne delegacje zaproponowano kompromisowe brzmienie, aby wyjaśnić, że odniesienie do „prawa Unii” w obecnym brzmieniu art. 1 oznacza, że w należyty sposób bierze się pod uwagę zarówno art. 36, jak i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości.

b) Oświadczenie o wzajemnym uznawaniu (art. 4 wraz z załącznikiem oraz motywy 15–21)

Delegacje podniosły dwie merytoryczne kwestie dotyczące oświadczenia: kto może sporządzić oświadczenie i kto jest odpowiedzialny za informacje przekazywane w oświadczeniu. Wyrażono pewne wątpliwości co do ograniczenia możliwości sporządzania oświadczenia wyłącznie przez producenta i jego upoważnionego przedstawiciela na podstawie otrzymanego upoważnienia oraz co do przekazywania konkretnych informacji dotyczących wprowadzania towarów do obrotu przez inne podmioty gospodarcze, np. przez dystrybutorów i importerów.

Podczas dyskusji ustalono, że rozsądnie byłoby rozdzielić oświadczenie na dwie części i rozszerzyć możliwość sporządzania oświadczenia na wszystkie podmioty gospodarcze. W związku z tym odpowiedzialność za treść i dokładność informacji w każdej części biorą podmioty gospodarcze podpisujące stosowną część.

W najnowszym tekście kompromisowym prezydencji zachowano odpowiednią równowagę między zapewnieniem większych możliwości podmiotom gospodarczym w zakresie sporządzania oświadczenia o wzajemnym uznawaniu a jednocześnie zapewnieniem przyjmowania niezbędnej odpowiedzialności przez właściwe podmioty gospodarcze.

c) Ocena towarów (art. 5 oraz motywy 22, 23, 24, 26 i 30)

W związku z intensywnymi debatami w sprawie art. 5 jako zasadniczego elementu wniosku wprowadzono pewne zmiany, aby wyjaśnić cel i kroki proceduralne przeprowadzania oceny towarów. Ponadto zapewniono prawo do dostarczania informacji przez podmioty gospodarcze do celów oceny, a także wystarczający termin na reakcję. Procedura oceny na podstawie art. 5 została powiązana z mechanizmem współpracy administracyjnej na podstawie art. 10.

Art. 5 i odpowiadający mu motyw 24 zostały, wraz z art. 10, zmienione po dyskusji na forum Coreperu w dniu 16 maja.

d) Procedura rozwiązywania problemów (art. 8 i motywy 30–35)

Ogólnie rzecz biorąc, zachowano nieformalny charakter procedury w ramach SOLVIT. Wyraźnie określono udział Komisji w tej procedurze w postaci niewiążącej prawnie opinii.

Doprecyzowano następujące kwestie:

- kroki proceduralne, jakie należy podjąć;
- moment podejmowania działań przez Komisję. Opinia musi zostać wydana w określonym terminie;
- dostępność opinii Komisji. Opinia musi zostać przekazana zainteresowanym podmiotom gospodarczym i odpowiednim właściwym organom (przez właściwe centrum SOLVIT), a także wszystkim państwom członkowskim (za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 11).

IV. PODSUMOWANIE

14. Tekst kompromisowy prezydencji odzwierciedla starania prezydencji i państw członkowskich, aby znaleźć odpowiednią równowagę między różnymi interesami w wyżej wymienionych kwestiach.

Na tej podstawie Rada jest proszona o wypracowanie podejścia ogólnego podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności w dniu 28 maja 2018 r.

Oznaczenie zmian (oprócz tytułów rozdziałów i artykułów):

W odniesieniu do dok. 8674/18 nowe fragmenty zaznaczono **pogrubieniem i podkreśleniem**, a nowo skreślone fragmenty w porównaniu z wnioskiem Komisji zastąpiono symbolem [...]. Tekst usunięty z dok. 8674/18 zastąpiono symbolem [...].

W porównaniu z wnioskiem Komisji poprzednio dodany tekst oznaczono **pogrubieniem**, natomiast uprzednio skreślone fragmenty zastąpiono symbolem [...].

2017/0354 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie wzajemnego uznawania towarów wprowadzonych legalnie do obrotu
w innym państwie członkowskim**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (1) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym swobodny przepływ towarów jest zapewniony zgodnie z postanowieniami traktatów. Ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między państwami członkowskimi. Zakaz ten obejmuje wszelkie środki krajowe, które mogą – bezpośrednio lub pośrednio – zakłócić wewnątrzunijny handel towarami. Swobodny przepływ towarów zapewnia się na rynku wewnętrznym poprzez harmonizację przepisów na poziomie Unii, określając wspólne wymogi w zakresie wprowadzania do obrotu określonych towarów lub – w przypadku towarów lub wobec aspektów towarów nieobjętych **wyczerpująco** zakresem przepisów harmonizacyjnych Unii – poprzez stosowanie zasady wzajemnego uznawania.
- (2) Przeszkody dla swobodnego przepływu towarów mogą zostać utworzone niezgodnie z prawem, jeżeli – wobec braku przepisów harmonizacyjnych Unii obejmujących swoim zakresem towary lub określone aspekty towarów – właściwy organ państwa członkowskiego stosuje w odniesieniu do towarów tego rodzaju wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim przepisy krajowe, w których przewidziano, że towary te mają spełniać określone wymogi techniczne, na przykład wymogi dotyczące oznaczenia, formy, rozmiaru, masy, składu, prezentacji, etykietowania lub opakowania. Stosowanie takich przepisów do towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim mogłoby być sprzeczne z postanowieniami art. 34 i 36 Traktatu, nawet jeżeli przepisy takie mają zastosowanie bez wyjątku do wszystkich towarów.

- (3) Zasada wzajemnego uznawania wynika z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Zgodnie z tą zasadą państwa członkowskie nie mogą zakazać sprzedaży na swoich terytoriach towarów, które wprowadzono legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim, nawet jeśli towary wyprodukowano, [...] w **tym w procesie wytwarzania**, zgodnie z innymi przepisami technicznymi. Zasada ta nie ma jednak charakteru bezwzględnego. Państwa członkowskie mogą sprzeciwić się wprowadzaniu do obrotu towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie, jeżeli takie ograniczenia – które w każdym wypadku są proporcjonalne do wyznaczonego celu – są uzasadnione względami określonymi w art. 36 Traktatu lub innym nadrzędnym interesem publicznym.
- (4) Pojęcie „nadrzędnego interesu publicznego” wywodzi się z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości związanego z art. 34 i 36 Traktatu. Pojęcie to obejmuje m.in. skuteczność nadzoru podatkowego, uczciwość transakcji handlowych, ochronę konsumentów, ochronę środowiska, utrzymanie zróżnicowania prasy oraz ryzyko poważnego naruszenia równowagi finansowej systemu zabezpieczeń społecznych. W przypadku występowania prawnie uzasadnionych różnic między państwami członkowskimi takie nadrzędne względy mogą uzasadniać zastosowanie przez właściwe organy przepisów krajowych. Decyzje [...] **administracyjne** muszą być jednak należycie uzasadnione, a zasady proporcjonalności należy zawsze przestrzegać, zwracając uwagę na to, czy właściwe organy istotnie podjęły możliwie najmniej restrykcyjną decyzję. Ponadto – w przypadku towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim – podstawą decyzji administracyjnych ograniczających dostęp do rynku lub odmawiających takiego dostępu nie może być wyłącznie fakt, że towary będące przedmiotem oceny spełniają uzasadniony cel publiczny państwa członkowskiego w sposób odmienny od tego, w jaki sposób cel ten spełniają towary krajowe w tym państwie członkowskim.

- (5) Rozporządzenie (WE) nr 764/2008² przyjęto w celu ułatwienia stosowania zasady wzajemnego uznawania, ustanawiając procedury minimalizujące prawdopodobieństwo utworzenia niezgodnych z prawem przeszkód dla swobodnego przepływu towarów, które już wprowadzono legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim. Pomimo przyjęcia wspomnianego rozporządzenia nadal występują liczne problemy związane ze stosowaniem zasady wzajemnego uznawania. Z oceny przeprowadzonej w latach 2014–2016 wynika, że zasada nie funkcjonuje tak, jak powinna, oraz że rozporządzenie (WE) nr 764/2008 wywarło ograniczony wpływ na ułatwienie jej stosowania. Narzędzia i gwarancje proceduralne wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 764/2008 nie umożliwiły osiągnięcia przyświecającego im celu, jakim jest usprawnienie stosowania zasady wzajemnego uznawania. Na przykład tylko nieliczne podmioty gospodarcze wiedzą o istnieniu sieci punktów kontaktowych ds. produktów, którą wprowadzono w celu udzielania podmiotom gospodarczym informacji na temat mających zastosowanie przepisów krajowych i na temat stosowania zasady wzajemnego uznawania, lub z niej korzystają. Organy krajowe nie współpracowały w ramach sieci w sposób wystarczający. Rzadko przestrzega się wymogu powiadamiania o decyzjach administracyjnych odmawiających dostępu do rynku lub ograniczających taki dostęp. W związku z powyższym przeszkody dla swobodnego przepływu towarów na rynku wewnętrznym nadal się utrzymują.
- (6) W grudniu 2013 r. w konkluzjach w sprawie polityki jednolitego rynku przyjętych przez Radę ds. Konkurencyjności zauważono, że poprawa ramowych warunków dla przedsiębiorstw i konsumentów na jednolitym rynku wymaga odpowiedniego stosowania wszystkich właściwych instrumentów, w tym wzajemnego uznawania. Rada wezwała Komisję do zgłaszania przypadków, w których funkcjonowanie zasady wzajemnego uznawania wciąż jest nieodpowiednie lub problematyczne. W swoich konkluzjach w sprawie polityki jednolitego rynku z lutego 2015 r. Rada ds. Konkurencyjności ponagliła Komisję, by podjęła kroki na rzecz zapewnienia skutecznego funkcjonowania zasady wzajemnego uznawania oraz by przedstawiła propozycje osiągnięcia tego celu.

² Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 21.

- (7) W rozporządzeniu (WE) nr 764/2008 występuje szereg niedociągnięć, w związku z czym należy dokonać jego przeglądu i je wzmocnić. Dla zapewnienia jasności rozporządzenie (WE) nr 764/2008 należy zastąpić niniejszym rozporządzeniem. W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jasne procedury zapewniające swobodny przepływ towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz zapewniające, aby swobodny przepływ mógł zostać ograniczony jedynie w przypadku, gdy państwa członkowskie mają w tym względzie uzasadniony interes publiczny, a ograniczenie jest proporcjonalne. Zapewni to przestrzeganie istniejących praw i obowiązków wynikających z zasady wzajemnego uznawania zarówno przez podmioty gospodarcze, jak i przez organy krajowe.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostać bez uszczerbku dla dalszej harmonizacji warunków wprowadzania towarów do obrotu, w stosownych przypadkach, w celu usprawnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (9) Bariery handlowe mogą również być wynikiem stosowania innych rodzajów środków wchodzących w zakres zastosowania art. 34 i 36 Traktatu. Środki te mogą obejmować na przykład specyfikacje techniczne opracowane na potrzeby procedur udzielania zamówień publicznych lub wymogi stosowania języków urzędowych w państwach członkowskich. Środki takie nie powinny jednak stanowić krajowych przepisów technicznych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia i nie powinny wchodzić w zakres jego zastosowania.

- (10) W państwach członkowskich krajowym przepisom technicznym nadaje się niekiedy skuteczność, stosując procedurę uprzedniego wydawania zezwoleń, zgodnie z którą wprowadzenie towarów do obrotu w danym państwie wymaga uprzedniego uzyskania formalnego zezwolenia od właściwego organu. Samo istnienie procedury uprzedniego wydawania zezwoleń ogranicza swobodny przepływ towarów. W związku z tym, aby taka procedura była uzasadniona w świetle podstawowej zasady, jaką jest swobodny przepływ towarów na rynku wewnętrznym, musi ona służyć osiągnięciu uznanego przez prawo Unii celu leżącego w interesie publicznym oraz musi być proporcjonalna i niedyskryminująca. Zgodność takiej procedury z prawem Unii ocenia się w świetle uwag zawartych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości. Z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy zatem wyłączyć decyzje administracyjne odmawiające dostępu do rynku lub ograniczające taki dostęp wydane wyłącznie w oparciu o fakt, że towary nie posiadają ważnego uprzedniego zezwolenia. W przypadku gdy złożono wniosek o [...] uprzednie wydanie zezwolenia dotyczącego towarów, wszelkie planowane decyzje administracyjne o odrzuceniu tego wniosku na podstawie przepisu technicznego mającego zastosowanie w danym państwie członkowskim należy jednak wydawać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, tak by wnioskodawca mógł skorzystać z ochrony proceduralnej przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.
- (11) Należy wyjaśnić, że wśród rodzajów towarów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia znajdują się produkty rolne. Przez określenie „produkty rolne” rozumie się również produkty pochodzące z rybołówstwa, jak przewidziano w art. 38 ust. 1 Traktatu.
- (12) Należy doprecyzować, że pojęcie „producent” obejmuje nie tylko wytwórcę towarów, lecz również [...] producenta [...] produktów rolnych [...], które nie zostały otrzymane w procesie wytwarzania.
- (13) Z zakresu zastosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć decyzje sądów lub trybunałów krajowych oceniające zgodność z prawem przypadków, w których – ze względu na zastosowanie krajowego przepisu technicznego – towarom wprowadzonym legalnie do obrotu w jednym państwie członkowskim odmówiono dostępu do rynku w innym państwie członkowskim, oraz decyzje krajowych sądów lub trybunałów, na mocy których nałożono kary.

- (14) Aby skorzystać z zasady wzajemnego uznawania, towary muszą zostać wprowadzone legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim. Należy doprecyzować, że aby uznać towary za wprowadzone legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim, towary muszą zachować zgodność z odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie w danym państwie członkowskim i muszą zostać udostępnione użytkownikom końcowym w tym państwie członkowskim.
- (15) Dowody wymagane do wykazania, że towary wprowadzono legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim, różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Powoduje to niepotrzebne obciążenia, opóźnienia i dodatkowe koszty, które ponoszą podmioty gospodarcze, a także uniemożliwia organom krajowym uzyskanie informacji potrzebnych do przeprowadzenia oceny towarów w odpowiednim czasie. Może to stanowić przeszkodę dla stosowania zasady wzajemnego uznawania. Koniecznie należy zatem ułatwić podmiotom gospodarczym wykazanie, że ich towary zostały wprowadzone legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim. Podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość skorzystania z procedury oświadczenia własnego, które powinno zapewnić właściwym organom wszelkie potrzebne informacje na temat towarów i na temat ich zgodności z przepisami mającymi zastosowanie w danym innym państwie członkowskim. Korzystanie z oświadczenia nie wyklucza wydania przez organy krajowe decyzji **administracyjnej** o ograniczeniu dostępu do rynku, pod warunkiem że taka decyzja jest proporcjonalna i nie narusza zasady wzajemnego uznawania i przepisów niniejszego rozporządzenia.

- (16) [...] **Do celów wzajemnego uznawania producent, importer lub dystrybutor powinni mieć możliwość sporządzenia oświadczenia o wprowadzeniu legalnie towarów do obrotu („oświadczenie o wzajemnym uznawaniu”). Producent powinien mieć możliwość zlecenia swojemu upoważnionemu przedstawicielowi sporządzenia takiego oświadczenia w jego imieniu i na jego odpowiedzialność. To producent najlepiej zna towary i jest w posiadaniu dowodów, że jego towary spełniają określone wymagania, dlatego jeżeli takie oświadczenie sporządza importer lub dystrybutor, powinien mieć możliwość przekazania dowodów niezbędnych do weryfikacji informacji zawartych w oświadczeniu. W przypadku gdy podmiot gospodarczy ma możliwość zawarcia w oświadczeniu tylko informacji dotyczących legalności wprowadzenia do obrotu towarów, inny podmiot gospodarczy powinien mieć możliwość przekazania informacji o tym, że towary udostępnia się użytkownikom końcowym w danym państwie członkowskim.**
- (17) Oświadczenie o wzajemnym uznawaniu powinno nadal zawierać dokładne i kompletne informacje o towarach w dowolnym momencie w przyszłości. Oświadczenie należy zatem stale aktualizować [...], **tak** aby odzwierciedlało zmiany, na przykład zmiany odpowiednich przepisów technicznych.
- (18) W celu zapewnienia, by informacje umieszczane w oświadczeniu o wzajemnym uznawaniu były wyczerpujące, należy określić zharmonizowaną strukturę takich oświadczeń na użytek podmiotów gospodarczych, które zamierzają złożyć takie oświadczenia.
- (19) Należy zapewnić, by oświadczenia o wzajemnym uznawaniu były uzupełniane zgodnie z prawdą i właściwie. Koniecznie należy zatem nałożyć na podmioty gospodarcze odpowiedzialność za informacje [...] **przekazywane przez nie** w oświadczeniu.

- (20) Aby zwiększyć efektywność i konkurencyjność przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w obszarze niezharmonizowanym, należy umożliwić korzystanie z nowych technologii informacyjnych w celu ułatwienia składania oświadczeń o wzajemnym uznawaniu. W związku z powyższym podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość udostępniania **publicznie** swojego oświadczenia przez internet, **pod warunkiem że byłoby ono łatwo dostępne**.
- (21) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć również zastosowanie do towarów, w przypadku których jedynie część aspektów objęto prawodawstwem harmonizacyjnym Unii. W przypadku gdy w prawodawstwie harmonizacyjnym Unii nałożono na podmioty gospodarcze obowiązek sporządzenia deklaracji zgodności UE w celu wykazania zgodności z tym prawodawstwem, należy umożliwić [...] **dołączenie** oświadczenia o wzajemnym uznawaniu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do [...] deklaracji zgodności UE.
- (22) W przypadku gdy [...] **podmioty gospodarcze** zdecydują się nie korzystać z [...] oświadczenia o wzajemnym uznawaniu, to na **właściwych organach** państwa członkowskiego spoczywa obowiązek zwrócenia się [...] o **konkretne i wyraźnie zdefiniowane** informacje, które uznają [...] **one** [...] za konieczne do przeprowadzenia oceny towarów, z należyтым uwzględnieniem zasady proporcjonalności.
- (22a) **Należy podmiotowi gospodarczemu dać odpowiedni czas na przekazanie dokumentów lub wszelkich innych informacji, o które zwrócił się właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia, lub na przedstawienie wszelkich uwag lub argumentów dotyczących oceny danych towarów.**

- (23) W dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady wymaga się od państw członkowskich informowania Komisji i pozostałych państw członkowskich o wszelkich projektach krajowych przepisów technicznych dotyczących wszelkich produktów, w tym produktów rolnych i produktów **rybołówstwa**, oraz uzasadnienia konieczności przyjęcia takich przepisów. Po przyjęciu takiego krajowego przepisu technicznego niezbędne jest jednak zapewnienie prawidłowego stosowania zasady wzajemnego uznawania do konkretnych towarów w poszczególnych przypadkach. W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić procedury dotyczące stosowania zasady wzajemnego uznawania w poszczególnych przypadkach, na przykład nakładając na państwa członkowskie obowiązek wskazania krajowych przepisów technicznych stanowiących podstawę decyzji administracyjnej i względu uzasadnionego interesu publicznego **stanowiącego podstawę obowiązującego krajowego przepisu technicznego**, na którym [...] **oparto** decyzję administracyjną. Wymogiem tym nie zobowiązuje się jednak państw członkowskich do uzasadniania samego krajowego przepisu technicznego, lecz raczej do uzasadnienia zastosowania tego krajowego przepisu technicznego w odniesieniu do [...] **towaru** wprowadzonego legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim. **W większości przypadków proporcjonalność krajowego przepisu technicznego powinna sama w sobie wystarczyć, aby wykazać, że decyzja administracyjna, która jest oparta na tym przepisie, jest proporcjonalna. Jednak sposób wykazania proporcjonalności decyzji administracyjnej powinien być wynikiem oceny indywidualnego przypadku.**

- (24) Ponieważ decyzje **administracyjne** odmawiające dostępu do rynku lub ograniczające taki dostęp wydane w odniesieniu do towarów już wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim powinny stanowić wyjątek od podstawowej zasady swobodnego przepływu towarów, należy ustanowić przejrzystą procedurę [...] **służącą określeniu, czy takie towary zostały wprowadzone legalnie do obrotu w tym państwie członkowskim, a jeżeli tak, czy te państwa członkowskie** spełniają istniejące zobowiązania wynikające z zasady wzajemnego uznawania. Procedura taka **powinna** zapewnić [...] proporcjonalność podejmowanych decyzji **administracyjnych** oraz poszanowanie zasady wzajemnego uznawania i przepisów niniejszego rozporządzenia. **Przy spełnianiu tych zobowiązań państwa członkowskie powinny być w stanie zapewnić, aby ich uzasadnione interesy publiczne były odpowiednio chronione, zgodnie z art. 36 Traktatu i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości.**
- (25) Chociaż właściwy organ ocenia towary przed podjęciem decyzji, czy powinien odmówić dostępu do rynku lub go ograniczyć, nie powinien mieć on możliwości wydawania decyzji zawieszających dostęp do rynku, z wyjątkiem sytuacji, w których szybka interwencja jest wymagana, aby uniknąć zagrożenia dla bezpieczeństwa [...] **lub** zdrowia [...] **osób lub dla środowiska** lub aby uniemożliwić udostępnianie towarów w przypadku, gdy udostępnianie takich towarów jest zasadniczo zakazane ze względu na moralność publiczną lub bezpieczeństwo publiczne, w tym na przykład w celu zapobiegania przestępczości.
- (26) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008³ ustanowiono system akredytacji, który zapewnia wzajemną akceptację poziomu kompetencji jednostek oceniających zgodność. W związku z tym właściwe organy państw członkowskich nie powinny odmawiać uznania sprawozdań z badań i certyfikatów wydanych przez akredytowaną jednostkę oceniającą zgodność ze względu na kompetencje tej jednostki. Ponadto, aby w jak największym stopniu uniknąć powielania badań i procedur przeprowadzonych już w innym państwie członkowskim, państwa członkowskie powinny również akceptować sprawozdania z badań i certyfikaty wydane przez inne jednostki oceniające zgodność zgodnie z prawem Unii. Właściwe organy powinny mieć obowiązek należytego uwzględniania treści przedłożonych sprawozdań z badań lub certyfikatów.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

- (27) W dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ wskazano, że do obrotu można wprowadzać wyłącznie produkty bezpieczne, i nałożono na producentów, importerów i dystrybutorów zobowiązania odnoszące się do bezpieczeństwa produktów. W dyrektywie tej upoważniono organy do wprowadzania zakazu dotyczącego wszelkich niebezpiecznych produktów ze skutkiem natychmiastowym lub do wprowadzenia – w okresie koniecznym do przeprowadzenia rozmaitych ocen, sprawdzeń i kontroli bezpieczeństwa – tymczasowego zakazu dotyczącego produktu, który mógłby być niebezpieczny. Opisano w niej również procedury stosowania przez organy właściwych środków, takich jak te, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. b)–f) tej dyrektywy, w przypadku produktów stanowiących zagrożenie, a także ustanowiono obowiązek powiadamiania o tych środkach Komisji i pozostałych państw członkowskich. W związku z powyższym właściwe organy powinny mieć możliwość dalszego stosowania wspomnianej dyrektywy, a w szczególności przepisów zawartych w art. 8 ust. 1 lit. [...] b)–f) i art. 8 ust. 3 przedmiotowej dyrektywy.
- (28) Rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁵ ustanowiono m.in. system wczesnego ostrzegania w celu powiadamiania o bezpośrednim lub pośrednim niebezpieczeństwie grożącym zdrowiu ludzkiemu, pochodzącym z żywności lub pasz. Rozporządzenie to nakłada na państwa członkowskie obowiązek niezwłocznego powiadamiania Komisji w ramach systemu wczesnego ostrzegania o każdym przyjętym przez nie środku, którego celem jest ograniczenie wprowadzania do obrotu, wycofanie z rynku lub też odzyskanie żywności lub pasz dla ochrony zdrowia ludzkiego, i który wymaga szybkiego działania. Właściwe organy powinny mieć możliwość dalszego stosowania wspomnianego rozporządzenia, a w szczególności przepisów zawartych w art. 50 ust. 3 i art. 54 tego rozporządzenia.

⁴ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁵ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

- (29) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁶ ustanowiono zharmonizowane ramy Unii w zakresie organizacji kontroli urzędowych oraz czynności urzędowych innych niż kontrole urzędowe w całym łańcuchu rolno-spożywczym, z uwzględnieniem przepisów dotyczących kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 oraz w odpowiednim prawodawstwie sektorowym. Określono w nim specjalną procedurę pozwalającą zapewnić, by podmioty gospodarcze naprawiły sytuację braku zgodności z prawem żywnościowym i paszowym oraz z zasadami dotyczącymi zdrowia i dobrostanu zwierząt. Właściwe organy powinny mieć możliwość dalszego stosowania wspomnianego rozporządzenia, a w szczególności przepisów zawartych w art. 138 tego rozporządzenia.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

- (29a) **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁷ ustanawia zharmonizowane ramy unijne dotyczące przeprowadzania kontroli w odniesieniu do obowiązków określonych w części 2 tytuł II rozdział I sekcja II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013⁸ zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁹ oraz zapewnia, aby każdy podmiot spełniający te obowiązki był uprawniony do objęcia systemem kontroli. Właściwe organy powinny mieć możliwość dalszego stosowania wspomnianego rozporządzenia, a w szczególności przepisów zawartych w art. 90 tego rozporządzenia.**
- (30) W każdej decyzji administracyjnej, którą właściwe organy państw członkowskich wydały zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, należy określić dostępne środki zaskarżenia, tak by podmiot gospodarczy mógł, **zgodnie z ustawodawstwem krajowym, odwołać się od decyzji lub** wnieść sprawę przed właściwy sąd lub trybunał krajowy. W decyzji administracyjnej należy również odnieść się do **możliwości użycia przez podmioty gospodarcze sieci SOLVIT i posiadania przez nie dostępu do procedury rozwiązywania problemów przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.**

⁷ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549–607).**

⁸ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671–854).**

⁹ **Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).**

- (31) Skuteczne rozwiązania dla podmiotów gospodarczych, które podczas odwoływania się od decyzji administracyjnych odmawiających dostępu do rynku lub ograniczających ten dostęp chcą skorzystać z rozwiązania alternatywnego przyjaznego dla biznesu, są niezbędne do zapewnienia prawidłowego i spójnego stosowania zasady wzajemnego uznawania. W celu zagwarantowania takich rozwiązań i uniknięcia kosztów prawnych, szczególnie w przypadku MŚP, należy udostępnić podmiotom gospodarczym pozasądowe procedury rozwiązywania problemów.
- (32) System rozwiązywania problemów rynku wewnętrznego (SOLVIT) jest usługą świadczoną przez administracje krajowe w każdym państwie członkowskim, ukierunkowaną na znalezienie rozwiązań dla obywateli i przedsiębiorstw, jeżeli organy publiczne w innym państwie członkowskim naruszają ich prawa. Zasady regulujące funkcjonowanie SOLVIT określono w zaleceniu Komisji 2013/461/UE¹⁰.

[motywy 33 i 34 zostały połączone]

- (33) System SOLVIT okazał się skutecznym pozasądowym mechanizmem rozwiązywania problemów, z którego można korzystać bezpłatnie. System wykonuje swoje zadania w krótkich terminach i zapewnia obywatelom i przedsiębiorstwom praktyczne rozwiązania, gdy doświadczają oni trudności związanych z uznawaniem ich praw unijnych przez organy publiczne. [...] Jeżeli wszyscy – podmiot gospodarczy, właściwe centrum SOLVIT i zaangażowane państwo członkowskie, którego sprawa dotyczy – zgadzają się co do odpowiedniego rozwiązania, nie należy wymagać dalszych działań.

¹⁰ Zalecenie Komisji 2013/461/UE z dnia 17 września 2013 r. w sprawie zasad regulujących SOLVIT (Dz.U. L 249 z 19.9.2013, s. 10).

- [...] Jeżeli nieformalne podejście w ramach SOLVIT zawiedzie i utrzymają się [...] wątpliwości dotyczące zgodności decyzji administracyjnej z zasadą wzajemnego uznawania, Komisji powinny jednak przysługiwać uprawnienia do przeanalizowania sprawy [...] na wniosek [...] **któregokolwiek z zaangażowanych centrów SOLVIT. Po przeprowadzeniu oceny Komisja powinna wydać opinię, którą należy przekazać za pośrednictwem odpowiedniego centrum SOLVIT danemu podmiotowi gospodarczemu i właściwym organom oraz uwzględnić ją podczas procedury w ramach SOLVIT.** Do interwencji Komisji powinno dojść w rozsądnym terminie [...]. **Te przypadki w ramach SOLVIT powinny być częścią osobnego przepływu pracy w bazie danych SOLVIT i nie powinny być ujmowane w regularnych statystykach SOLVIT.**
- (35) Opinia Komisji odnosząca się do decyzji administracyjnej odmawiającej dostępu do rynku lub ograniczającej ten dostęp powinna obejmować swoim zakresem jedynie kwestie tego, czy decyzja administracyjna jest zgodna z zasadą wzajemnego uznawania i czy spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia. Pozostaje to bez uszczerbku dla uprawnień Komisji wynikających z art. 258 Traktatu oraz obowiązku przestrzegania przez państwa członkowskie przepisów prawa Unii, w przypadku gdy zidentyfikowane problemy systemowe odnoszące się do stosowania zasady wzajemnego uznawania można w dalszym ciągu rozwiązywać.
- (36) W odniesieniu do rynku wewnętrznego towarów ważne jest, aby przedsiębiorstwa, a w szczególności MŚP, mogły uzyskać wiarygodne i szczegółowe informacje na temat prawa obowiązującego w danym państwie członkowskim. Punkty kontaktowe ds. produktów powinny odgrywać istotną rolę w ułatwianiu komunikacji między organami krajowymi i podmiotami gospodarczymi poprzez rozpowszechnianie informacji na temat szczegółowych przepisów dotyczących produktów oraz sposobu stosowania zasady wzajemnego uznawania na ich terytorium. W związku z powyższym konieczne jest wzmocnienie roli punktów kontaktowych ds. produktów jako głównych podmiotów świadczących usługi informacyjne na temat wszystkich przepisów odnoszących się do produktów, w tym krajowych przepisów objętych zakresem zasady wzajemnego uznawania.

- (37) Aby ułatwić swobodny przepływ towarów, punkty kontaktowe ds. produktów powinny mieć obowiązek bezpłatnego przekazywania informacji na temat krajowych przepisów technicznych oraz stosowania zasady wzajemnego uznawania. Punkty kontaktowe ds. produktów powinny zostać odpowiednio wyposażone i dysponować odpowiednimi zasobami. Zgodnie z rozporządzeniem [jednolity portal cyfrowy – COM(2017) 256] powinny one świadczyć usługi informacyjne za pośrednictwem strony internetowej i [...] podlegać kryteriom jakości określonym w niniejszym rozporządzeniu. **Zadania punktów kontaktowych ds. produktów związane z przekazywaniem wszelkich takich informacji, w tym kopii elektronicznej lub elektronicznego linku do krajowego przepisu technicznego, powinny być wykonywane bez uszczerbku dla krajowych przepisów regulujących ich dystrybucję. Ponadto od punktów kontaktowych ds. produktów nie powinno wymagać się przekazywania kopii norm, które są objęte prawami własności intelektualnej organów i organizacji normalizacyjnych, ani linków elektronicznych do tych norm.**
- (38) Współpraca właściwych organów jest niezbędna do sprawnego funkcjonowania zasady wzajemnego uznawania i do wypracowania kultury wzajemnego uznawania. Punkty kontaktowe ds. produktów i właściwe organy krajowe powinny mieć zatem obowiązek współpracy oraz wymiany informacji i wiedzy eksperckiej w celu zapewniania prawidłowego i spójnego stosowania przedmiotowej zasady i niniejszego rozporządzenia.
- (39) Na potrzeby powiadamiania o decyzjach administracyjnych odmawiających dostępu do rynku lub ograniczających ten dostęp, umożliwienia komunikacji między punktami kontaktowymi ds. produktów i zapewniania współpracy administracyjnej konieczne jest zapewnienie państwom członkowskim dostępu do systemu [...] informacyjnego i komunikacyjnego.

- (40) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹¹.
- (41) Jeżeli do celów niniejszego rozporządzenia konieczne będzie przetwarzanie danych osobowych, dane te należy przetwarzać zgodnie z prawem Unii w zakresie ochrony danych osobowych. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na potrzeby niniejszego rozporządzenia podlega rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹² i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001¹³, zależnie od przypadku.
- (42) Należy wprowadzić wiarygodne i efektywne mechanizmy monitorowania na potrzeby przekazywania informacji na temat stosowania rozporządzenia i jego wpływu na swobodny przepływ towarów. Takie mechanizmy powinny obejmować jedynie to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (43) Do celów podnoszenia świadomości dotyczącej zasady wzajemnego uznawania oraz zapewnienia prawidłowego i spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia **należy wprowadzić przepis przewidujący [...] finansowanie** przez Unię [...] kampanii na rzecz podnoszenia świadomości i innych powiązanych działań ukierunkowanych na zwiększenie wzajemnego zaufania właściwych organów i podmiotów gospodarczych oraz współpracy między nimi.

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

¹³ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (44) Aby rozwiązać problem braku dokładnych danych odnoszących się do funkcjonowania zasady wzajemnego uznawania i skutków jej stosowania dla jednolitego rynku towarów, Unia powinna finansować gromadzenie takich danych.
- (45) Należy zapewnić ochronę interesów finansowych Unii w całym cyklu wydatkowania poprzez zastosowanie proporcjonalnych środków obejmujących zapobieganie nieprawidłowościom oraz ich wykrywanie i badanie, odzyskiwanie środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub niewłaściwie wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie sankcji administracyjnych i finansowych.

[ujęte w motywie 48]

- (46) [...] (47) Należy odroczyć stosowanie niniejszego rozporządzenia, aby właściwe organy i podmioty gospodarcze miały wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do wymogów w nim określonych.

- (48) Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia pod kątem wyznaczonych w nim celów. Komisja powinna skorzystać ze zgromadzonych danych na temat funkcjonowania zasady wzajemnego uznawania i skutków jej stosowania dla jednolitego rynku towarów, a także z informacji dostępnych w systemie wsparcia informacyjnego i komunikacyjnego w celu dokonania oceny niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się do państw członkowskich o przedstawienie dodatkowych informacji koniecznych do dokonania oceny. Zgodnie z pkt 22 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹⁴ ewaluacja biorąca pod uwagę skuteczność, efektywność, odpowiedniość, spójność i wartość dodaną powinna służyć jako podstawa dla oceny skutków różnych opcji dalszego działania.
- (49) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie sprawnego, spójnego i prawidłowego stosowania zasady wzajemnego uznawania, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast – ze względu na ich skalę i skutek – cele te można w lepszy sposób osiągnąć na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹⁴ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1 *Przedmiot*

1. **Celem niniejszego rozporządzenia jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki usprawnieniu stosowania zasady wzajemnego uznawania.**
2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy i procedury dotyczące stosowania przez państwa członkowskie zasady wzajemnego uznawania – w poszczególnych przypadkach – w odniesieniu do towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim [...]. **Nie narusza ono uzasadnionych interesów publicznych, które mogą być chronione przepisami krajowymi zgodnie z prawem Unii.**
3. W niniejszym rozporządzeniu przewidziano również ustanowienie i obsługę punktów kontaktowych ds. produktów w państwach członkowskich oraz współpracę i wymianę informacji w kontekście zasady wzajemnego uznawania.

Artykuł 2
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszelkiego rodzaju towarów, w tym produktów rolnych, **w rozumieniu art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu**, a także do decyzji administracyjnych, które właściwy organ państwa członkowskiego („państwa członkowskiego przeznaczenia”) wydał lub zamierza wydać w odniesieniu do wszelkich takich towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim, jeżeli decyzja **administracyjna** spełnia **oba** poniższe kryteria:
 - a) podstawę wydania decyzji **administracyjnej** stanowi krajowy przepis techniczny mający zastosowanie w państwie członkowskim przeznaczenia;
 - b) bezpośrednim lub pośrednim skutkiem decyzji **administracyjnej** jest odmowa dostępu do rynku lub ograniczenie tego dostępu w państwie członkowskim przeznaczenia.
2. Zawarte w ust. 1 odniesienie do „decyzji administracyjnych” obejmuje wszelkie kroki administracyjne, **które są oparte na krajowym przepisie technicznym i** których podjęcie ma taki sam lub zasadniczo taki sam skutek prawny jak [...] **decyzja, o której mowa w ust. 1 lit. b).**

3. Do celów niniejszego rozporządzenia „krajowy przepis techniczny” oznacza dowolny przepis ustawowy, wykonawczy lub inny przepis administracyjny państwa członkowskiego, który zawiera poniższe elementy:
- a) przepis ten obejmuje [...] **towary** lub aspekty **towarów**, które [...] nie podlegają harmonizacji na poziomie Unii;
 - b) przepisem tym wprowadza się zakaz udostępniania towarów lub rodzaju towarów na rynku [...] w tym państwie członkowskim, albo w inny sposób, faktycznie lub formalnie, wprowadza się obowiązek zapewnienia zgodności z tym przepisem w każdym przypadku udostępniania na rynku towarów lub towarów danego rodzaju;
 - c) przepis ten pełni co najmniej jedną z poniższych funkcji:
 - (i) określa wymagane cechy tych towarów lub towarów tego rodzaju, takie jak poziom ich jakości, właściwości użytkowych lub bezpieczeństwa bądź wymiary, w tym wymogi mające zastosowanie do towarów lub rodzaju towarów dotyczące nazwy, pod jaką są sprzedawane, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania lub etykietowania, a także procedury oceny zgodności;
 - (ii) nakłada na te towary lub towary tego rodzaju inne wymogi, które nałożono do celów ochrony konsumentów lub środowiska i które wpływają na cykl życia towarów po ich udostępnieniu na rynku [...] w tym państwie członkowskim, takie jak warunki użytkowania, recyklingu, ponownego użycia lub unieszkodliwiania, w przypadku gdy takie warunki mogą mieć istotny wpływ albo na skład lub charakter towarów lub rodzaju towarów albo na udostępnianie ich na rynku [...] w tym państwie członkowskim.

4. Ust. 3 lit. c) ppkt (i) obejmuje również metody i procesy produkcyjne wykorzystywane w przypadku produktów rolnych, o których mowa w art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu, lub produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta, a także metody i procesy produkcyjne odnoszące się do pozostałych produktów, jeżeli mają one wpływ na ich cechy.
- 4a. Specyfikacje techniczne sporządzane na potrzeby procedur zamówień publicznych i wymogów dotyczących używania urzędowego języka państwa członkowskiego przeznaczenia nie stanowią krajowych przepisów technicznych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.**
5. [...] Uprzednie wydanie zezwolenia samo w sobie nie stanowi krajowego przepisu technicznego do celów niniejszego rozporządzenia, lecz decyzja odmawiająca uprzedniego wydania zezwolenia wydana na podstawie krajowego przepisu technicznego [...] jest **uznawana** za decyzję, do której niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, jeżeli spełnia ona pozostałe wymogi zawarte w ust. 1.
6. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
- a) decyzji o charakterze sądowym podejmowanych przez krajowe sądy lub trybunały;
 - b) decyzji o charakterze sądowym podejmowanych przez organy ścigania w trakcie postępowania przygotowawczego lub sądowego w związku z przestępstwem, dotyczących terminologii, symboli lub jakichkolwiek odniesień merytorycznych do organizacji działających niezgodnie z konstytucją bądź organizacji przestępczych lub przestępstw o charakterze rasistowskim, dyskryminacyjnym lub ksenofobicznym.
7. Przepisy art. 5 i 6 nie mają wpływu na stosowanie następujących przepisów:
- a) art. 8 ust. 1 lit. [...] **b)–f) i art. 8 ust. 3** dyrektywy 2001/95/WE;
 - b) art. 50 ust. 3 lit. a) i art. 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
 - c) art. 138 rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - ca) art. 90 rozporządzenia (UE) 1306/2013.**

Artykuł 3 Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „wprowadzone legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim” oznacza, że towary lub rodzaje towarów zachowują zgodność z odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie w tym państwie członkowskim **lub nie podlegają w tym państwie członkowskim żadnym przepisom** i zostały udostępnione użytkownikom końcowym w tym państwie członkowskim;
- (2) „udostępnienie na rynku [...] w państwie członkowskim” oznacza każde dostarczenie towarów na potrzeby dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku na terytorium tego państwa członkowskiego w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- (3) „ograniczenie dostępu do rynku” oznacza wprowadzenie warunków, które należy spełnić, zanim możliwe będzie udostępnienie towarów na rynku [...] w danym państwie członkowskim, lub warunków utrzymania towarów na rynku, na podstawie których w obu przypadkach wymaga się zmiany co najmniej jednej cechy tych towarów, jak opisano w art. 2 ust. 3 lit. c) ppkt (i), lub wykonania badania dodatkowego;
- (4) „odmowa dostępu do rynku” oznacza każdą z następujących sytuacji:
 - a) zakaz udostępnienia towarów na rynku [...] w danym państwie członkowskim lub zakaz utrzymania towarów na tym rynku;
 - b) wymóg wycofania z obrotu lub odzyskania towarów z przedmiotowego rynku;
- (4a) „wycofanie z obrotu” oznacza dowolny środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku towarów w danym łańcuchu dostaw;
- (4b) „odzyskanie” oznacza dowolny środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu towarów, które już zostały udostępnione użytkownikowi końcowemu;

- (5) „uprzednie wydanie zezwolenia” oznacza **obowiązkową lub dobrowolną** procedurę administracyjną na podstawie przepisów państwa członkowskiego, zgodnie z którą [...] właściwy organ tego państwa członkowskiego – na podstawie wniosku złożonego przez podmiot gospodarczy – [...] wydaje formalne zezwolenie przed umożliwieniem udostępnienia towarów na rynku [...] tego państwa członkowskiego;
- (6) „producent” oznacza:
- a) każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza towary lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie towarów **lub która produkuje towary, które nie zostały otrzymane w procesie wytwarzania**, i oferuje je pod swoją nazwą lub znakiem towarowym; lub
 - b) każdą osobę fizyczną lub prawną, która modyfikuje towary już wprowadzone legalnie do obrotu w państwie członkowskim w taki sposób, że może uciec zgodność z odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie w tym państwie członkowskim; lub
 - c) każdą inną osobę fizyczną lub prawną, która – umieszczając na towarach **lub na dokumentach towarzyszących** swoją nazwę, znak towarowy lub inne wyróżniające ją elementy – przedstawia się jako producent tych towarów;
- (7) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która otrzymała od producenta pisemne upoważnienie do działania w jego imieniu w zakresie udostępniania towarów na danym rynku [...];
- (8) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która po raz pierwszy udostępnia na rynku Unii towary z państwa trzeciego;
- (9) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw [...], inną niż producent lub importer, która udostępnia towary na rynku [...] danego państwa członkowskiego;

- (10) „podmiot gospodarczy” w odniesieniu do towarów oznacza: producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera lub dystrybutora;
- (11) „użytkownik końcowy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, której towary udostępniono lub udostępnia się jako konsumentowi, bez związku z prowadzoną przez nią działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, albo jako profesjonalnemu użytkownikowi końcowemu w ramach prowadzonej działalności przemysłowej lub zawodowej;
- (12) „względ uzasadnionego interesu publicznego” oznacza każdy wzgląd określony w art. 36 Traktatu lub każdy inny nadrzędny interes publiczny.

Rozdział II

Procedury dotyczące stosowania zasady wzajemnego uznawania w poszczególnych przypadkach

Artykuł 4

Oświadczenie o wzajemnym uznawaniu

1. Producent towarów lub towarów danego rodzaju, które są lub mają zostać udostępnione na rynku [...] w państwie członkowskim [...] przeznaczenia [...], może **do celów wzajemnego uznawania** sporządzić oświadczenie o **wprowadzeniu legalnie do obrotu** ([...] **zwane dalej** „oświadczeniem o wzajemnym uznawaniu”) w celu wykazania przed właściwymi organami państwa członkowskiego przeznaczenia, że towary te lub towary tego rodzaju wprowadzono legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim.

Producent może [...] zlecić swojemu upoważnionemu przedstawicielowi sporządzenie oświadczenia w jego imieniu.

[...] W **przypadku gdy** oświadczenie o wzajemnym uznawaniu **sporządzone przez producenta zawiera jedynie informacje zawarte w części I załącznika, aby oświadczenie zostało rozważone podczas oceny na podstawie art. 5, [...] importer lub dystrybutor** zamieszcza szczegółowe informacje dotyczące wprowadzenia do obrotu towarów lub **tego rodzaju towarów określone w części II załącznika** [...].

Alternatywnie oświadczenie o wzajemnym uznawaniu może zostać sporządzone przez importera lub dystrybutora, pod warunkiem że wszystkie informacje wymagane na podstawie załącznika są zawarte w oświadczeniu i że odpowiednia osoba składająca podpis może dostarczyć dowód, o którym mowa w art. 5 ust. 1a lit. a).

2. Oświadczenie o wzajemnym uznawaniu ma strukturę określoną w **częściach I i II** załącznika i zawiera określone w nim informacje.

Oświadczenie [...] **sporządza** się w jednym z języków urzędowych Unii, a jeżeli język ten nie jest językiem wymaganym przez państwo członkowskie przeznaczenia, podmioty gospodarcze odpowiadają ze przetłumaczenie oświadczenia na język [...] wymagany przez państwo członkowskie przeznaczenia.

3. Podmioty gospodarcze są odpowiedzialne za treść i dokładność informacji, które same przedstawiają w oświadczeniu o wzajemnym uznawaniu.
4. Podmioty gospodarcze zapewniają stałe aktualizowanie oświadczenia, aby odzwierciedlało ono wszelkie zmiany w informacjach, które podmioty te przedstawiły w oświadczeniu.
5. Oświadczenie o wzajemnym uznawaniu można dostarczyć właściwemu organowi państwa członkowskiego przeznaczenia do celów oceny, którą należy przeprowadzić zgodnie z art. 5. Oświadczenie można dostarczyć w formie papierowej, [...] drogą elektroniczną **lub udostępnić w internecie, zgodnie z wymogami właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia.**
6. **W przypadku gdy podmioty gospodarcze [...] udostępniają oświadczenie [...] w internecie,** [...] spełnione są następujące warunki:
 - a) [...] łatwo można zidentyfikować rodzaj lub serię towarów, których dotyczy oświadczenie;

- b) [...] **stosowane środki techniczne zapewniają łatwą nawigację i są monitorowane**,
aby zapewnić dostępność oświadczenia i możliwość jego odczytu [...]
- c) [...]

[przeniesiono do art. 5]

7. [...]

a) [...]

b) [...]

8. [...]

a) [...]

b) [...]

c) [...]

9. Jeżeli towary, których dotyczy przedkładane oświadczenie o wzajemnym uznawaniu, podlegają również aktowi Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, oświadczenie o wzajemnym uznawaniu można [...] **dołączyć do** tej deklaracji zgodności UE.

Artykuł 5 **Ocena towarów**

1. W przypadku gdy w **ramach wdrażania krajowego przepisu technicznego lub procedury uprzedniego wydawania zezwoleń** właściwy organ [...] państwa członkowskiego **przeznaczenia [...] zamierza podjąć decyzję administracyjną w odniesieniu do towarów, które są objęte niniejszym rozporządzeniem**, właściwy organ niezwłocznie kontaktuje się z właściwym podmiotem gospodarczym i dokonuje oceny towarów.

Celem oceny jest ustalenie, czy towary lub ten rodzaj towarów są legalnie wprowadzane do obrotu w innym państwie członkowskim i, jeżeli tak, czy interesy publiczne, których dotyczy mający zastosowanie krajowy przepis techniczny państwa członkowskiego przeznaczenia, są odpowiednio chronione w odniesieniu do cech danych towarów.

W przypadku gdy właściwy organ nawiązuje kontakt z odpowiednim podmiotem gospodarczym, informuje podmiot gospodarczy o towarach, które są przedmiotem tej oceny, i o mającym zastosowanie krajowym przepisie technicznym.

Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia także informuje podmiot gospodarczy o możliwości przekazania oświadczenia o wzajemnym uznawaniu zgodnie z wymogami określonymi w art. 4.

- 1aa. Z wyjątkiem przypadku gdy ocena na podstawie ust. 1 jest przeprowadzana w ramach procedury uprzedniego zezwolenia, podmiot gospodarczy ma możliwość udostępnienia towarów na rynku państwa członkowskiego przeznaczenia, w czasie gdy właściwy organ przeprowadza ocenę, i może dalej je udostępniać, chyba że otrzymana zostanie decyzja administracyjna ograniczająca dostęp do rynku lub odmawiająca tego dostępu.**
- 1a. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia otrzyma oświadczenie o wzajemnym uznawaniu zgodnie z wymogami określonymi w art. 4, wówczas do celów każdej oceny towarów na podstawie ust. 1:**
- a) właściwy organ przyjmuje oświadczenie – wraz ze wszelkimi zasadnie wymaganymi przez właściwy organ dowodami służącymi potwierdzeniu informacji w nim zamieszczonych – jako wystarczające do wykazania, że towary wprowadzono legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim; oraz**
 - b) właściwy organ nie wymaga od podmiotu gospodarczego przedstawienia żadnych innych informacji ani dokumentów w celu wykazania, że towary wprowadzono legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim.**
- 1b. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia nie otrzyma oświadczenia o wzajemnym uznawaniu zgodnie z wymogami określonymi w art. 4, do celów oceny na podstawie ust. 1 właściwy organ może zwrócić się do odpowiednich podmiotów gospodarczych o przedstawienie informacji:**
- a) na temat cech towarów lub rodzaju towarów;**

- b) na temat wprowadzenia towarów do obrotu zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim.
- 1c. Zainteresowanemu podmiotowi gospodarczemu udziela się 20 dni roboczych po otrzymaniu wniosku właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia na przekazanie dokumentów i informacji na podstawie ust. 1a lit. a) lub ust. 1b lub dostarczenie wszelkich argumentów lub uwag, którymi podmiot gospodarczy może dysponować.
- 1d. W przypadku gdy po przekazaniu przez podmiot gospodarczy dokumentów i informacji na podstawie ust. 1a lit. a) lub ust. 1b właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia ma nadal wątpliwości co do tego, czy towary zostały legalnie wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim, może zwrócić się do właściwych organów [...] tego państwa członkowskiego o przekazanie wszelkich informacji istotnych dla weryfikacji danych i dokumentów przekazanych przez podmiot gospodarczy, o których mowa w art. 10.
2. Przeprowadzając oceny na podstawie ust. 1, właściwe organy państw członkowskich uwzględniają treść sprawozdań z badań lub certyfikatów wydanych przez jednostkę oceniającą zgodność, które podmiot gospodarczy przedstawił w ramach oceny. Właściwe organy państw członkowskich nie odmawiają uznania certyfikatów ani sprawozdań z badań wydanych przez jednostkę oceniającą zgodność akredytowaną w odpowiedniej dziedzinie działalności z zakresu oceny zgodności, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, ze względów dotyczących jej kompetencji.
3. Jeżeli po dokonaniu oceny zgodnie z ust. 1 właściwy organ państwa członkowskiego wyda decyzję administracyjną dotyczącą towarów, **bez zbędnej zwłoki i nie później niż w ciągu 20 dni roboczych po wydaniu decyzji organ [...] powiadamia** o swojej decyzji [...] właściwy podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Komisję i pozostałe państwa członkowskie powiadamia się o decyzji za pomocą systemu, o którym mowa w art. 11.

4. W decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 3, określa się powody wydania przedmiotowej decyzji w sposób wystarczająco szczegółowy i uzasadniony, aby umożliwić dokonanie oceny zgodności tej decyzji z zasadą wzajemnego uznawania oraz z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
5. W szczególności w **decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 3**, wskazuje się następujące informacje:
- a) krajowy przepis techniczny, który stanowi podstawę wydania decyzji **administracyjnej**;
 - b) wzgląd uzasadnionego interesu publicznego **stanowiący podstawę obowiązującego krajowego przepisu technicznego**, na którym [...] jest **oparta** decyzja **administracyjna**;
 - c) wykorzystane dowody techniczne lub naukowe, w tym, w **stosownych przypadkach**, wszelkie **istotne zmiany stanu wiedzy**, [...] które miały miejsce od momentu [...] **wejścia w życie** krajowego przepisu technicznego;
 - d) podsumowanie argumentów **istotnych dla oceny**, przedstawionych przez właściwy podmiot gospodarczy, **jeżeli zostały przekazane**;
 - e) dowody wykazujące, że decyzja **administracyjna** jest właściwa do osiągnięcia wyznaczonego celu i nie wykracza poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia.
6. W decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 3, określa się środki zaskarżenia dostępne na podstawie obowiązujących przepisów w państwie członkowskim, którego to dotyczy, oraz terminy mające zastosowanie do tych środków, przy czym określa się w niej również odniesienie do **możliwości skorzystania przez podmioty gospodarcze z sieci SOLVIT i z dostępu do procedury**, o której mowa w art. 8.
7. Decyzja administracyjna, o której mowa w ust. 3, nie wchodzi w życie, dopóki właściwy podmiot gospodarczy nie zostanie o niej powiadomiony zgodnie z tym samym ustępem.

Artykuł 6
Tymczasowe zawieszenie dostępu do rynku

1. **W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1aa**, dokonując oceny towarów na podstawie art. 5, właściwy organ państwa członkowskiego [...] **może** zawiesić tymczasowo udostępnianie tych towarów na rynku [...] tego państwa członkowskiego [...] **wyłącznie** w jednej z następujących sytuacji:
 - a) w normalnych lub rozsądnie możliwych do przewidzenia warunkach używania towary stanowią **lub mogą stanowić** poważne zagrożenie **dla bezpieczeństwa lub zdrowia osób lub dla środowiska**, wymagające szybkiej interwencji właściwego organu, w tym zagrożenie, którego skutki nie są natychmiastowe;
 - b) udostępnianie towarów lub towarów tego rodzaju na rynku [...] w tym państwie członkowskim jest zasadniczo zakazane w tym państwie członkowskim ze względów moralności publicznej lub bezpieczeństwa publicznego.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego niezwłocznie powiadamia właściwy podmiot gospodarczy, Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym **tymczasowym** zawieszeniu na podstawie ust. 1. Komisję i inne państwa członkowskie powiadamia się o decyzji za pomocą systemu, o którym mowa w art. 11. W sytuacjach objętych zakresem stosowania ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu powiadomieniu towarzyszy techniczne lub naukowe uzasadnienie powodu uznania, że dana sytuacja jest objęta zakresem stosowania tego przepisu.

Artykuł 7

Powiadomienia przekazywane w ramach wspólnotowego systemu szybkiej informacji (RAPEX) lub systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF)

[...] Jeżeli decyzja administracyjna, o której mowa w art. 5, lub tymczasowe zawieszenie, o którym mowa w art. 6, jest także środkiem, który należy zgłosić w systemie RAPEX, o którym mowa w [...] dyrektywie 2001/95/WE, **lub w systemie RASFF, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002**, nie wymaga się osobnego powiadomienia Komisji i **innych państw członkowskich** zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) w zgłoszeniu w systemie RAPEX **lub RASFF** wskazano, że zgłoszenie środka uznaje się również za powiadomienie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- b) do zgłoszenia w systemie RAPEX **lub RASFF** załączono dowody potwierdzające wymagane do wydania decyzji administracyjnej zgodnie z art. 5 lub do zastosowania tymczasowego zawieszenia zgodnie z art. 6.

Artykuł 8
Procedura rozwiązywania problemów

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie, jeżeli podmiot gospodarczy, którego dotyczy decyzja administracyjna, przedłożył tę decyzję w systemie rozwiązywania problemów rynku wewnętrznego (SOLVIT), a podczas trwania procedury w ramach SOLVIT centrum krajowe **lub centrum wiodące** zwraca się do Komisji o wydanie opinii, aby pomóc w rozwiązaniu sprawy.
2. **Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja bez zbędnej zwłoki [...]** ocenia zgodność tej decyzji administracyjnej z zasadą wzajemnego uznawania i niniejszym rozporządzeniem.
 - 2a. **Do celów oceny, o której mowa w ust. 2, Komisja rozważa decyzję administracyjną, o której powiadomiono zgodnie z art. 5 ust. 3, oraz dokumenty i informacje uzyskane podczas procedury w ramach SOLVIT. W przypadku gdy do dokończenia oceny, o której mowa w ust. 2, potrzebne są dodatkowe informacje lub dokumenty, Komisja zwraca się do odpowiedniego centrum SOLVIT, aby nawiązał kontakt z właściwym podmiotem gospodarczym lub właściwymi organami, które wydały decyzję administracyjną, aby przekazały takie dodatkowe informacje lub dokumenty.**

3. **W ciągu sześciu tygodni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1 [...], Komisja [...] wydaje opinię. W stosownych przypadkach w swojej ocenie Komisja określa [...] wszelkie problemy, którymi należy się zająć w ramach sprawy w systemie SOLVIT, [...] lub przedstawia zalecenia mające pomóc w rozwiązaniu sprawy. Ten okres sześciu tygodni nie obejmuje czasu koniecznego do otrzymania dodatkowych informacji i dokumentów, zgodnie z ust. 2a.**

W przypadku gdy podczas przeprowadzania oceny, o której mowa w ust. 2, Komisja zostaje poinformowana o tym, że dana sprawa została rozwiązana, nie jest konieczne wydanie opinii.

4. **Opinię Komisji przekazuje się za pośrednictwem odpowiedniego centrum SOLVIT zainteresowanemu podmiotowi gospodarczemu i odpowiednim właściwym organom. Komisja powiadamia o niej wszystkie państwa członkowskie za pomocą systemu, o którym mowa w art. 11. Opinię uwzględnia się podczas trwania procedury w ramach SOLVIT, o której mowa w ust. 1.**

- 4a. **Procedurę rozwiązywania problemów określoną w niniejszym artykule stosuje się bez uszczerbku dla odpowiednich procedur dotyczących skarżenia dostępnych na mocy prawa krajowego.**

Rozdział III

Współpraca administracyjna, monitorowanie i komunikacja

Artykuł 9

Zadania punktów kontaktowych ds. produktów

1. Państwa członkowskie wyznaczają i utrzymują na swoim terytorium punkty kontaktowe ds. produktów oraz zapewniają, aby ich punkty kontaktowe ds. produktów miały wystarczające uprawnienia i dostęp do odpowiednich zasobów potrzebnych do właściwego wykonywania swoich zadań. Zapewniają, aby punkty kontaktowe ds. produktów świadczyły swoje usługi zgodnie z rozporządzeniem (jednolity portal cyfrowy – COM(2017) 256).
2. Punkty kontaktowe ds. produktów udostępniają w internecie następujące informacje:
 - a) informacje dotyczące zasady wzajemnego uznawania oraz stosowania niniejszego rozporządzenia na terytorium tego państwa członkowskiego, w tym informacje na temat procedury określonej w art. 5;
 - b) dane kontaktowe właściwych organów w tym państwie członkowskim umożliwiające bezpośrednie skontaktowanie się z tymi organami, w tym szczegółowe dane organów odpowiedzialnych za nadzorowanie wdrożenia krajowych przepisów technicznych mających zastosowanie na terytorium tego państwa członkowskiego;
 - c) informacje dotyczące środków zaskarżenia i procedur dostępnych na terytorium tego państwa członkowskiego w przypadku pojawienia się sporu między właściwym organem a podmiotem gospodarczym, w tym procedury opisanej w art. 8.

W przypadku gdy w związku ze złożonością organizacji i rozdziałem funkcji między właściwymi organami w państwie członkowskim nie wszystkie z informacji wymaganych zgodnie z akapitem pierwszych lit. b) mogą zostać przekazane przez internet, pozostałe informacje przekazuje się na żądanie.

3. Jeżeli konieczne jest uzupełnienie informacji udostępnionych w internecie zgodnie z ust. 2, punkty kontaktowe ds. produktów na wniosek podmiotu gospodarczego lub właściwego organu innego państwa członkowskiego przedstawiają wszelkie przydatne informacje, takie jak kopię elektroniczną lub łącze elektroniczne do krajowych przepisów technicznych mających zastosowanie do określonych towarów lub określonego rodzaju towarów na terytorium, na którym punkt kontaktowy ds. produktów ma swoją siedzibę, oraz informacje, czy te towary lub towary tego rodzaju podlegają [...] uprzedniemu wydaniu zezwolenia zgodnie z prawem krajowym.

[tekst przeniesiony do motywu 37]

4. Punkty kontaktowe ds. produktów udzielają odpowiedzi w terminie 15 dni roboczych od daty otrzymania wniosku przedłożonego zgodnie z **ust. 2 akapit drugi i** ust. 3.
5. Punkty kontaktowe ds. produktów nie pobierają żadnych opłat za dostarczanie informacji na podstawie **ust. 2 akapit drugi i** ust. 3.

Artykuł 10
Współpraca administracyjna

1. Komisja określa i zapewnia efektywną współpracę i wymianę informacji między właściwymi organami a punktami kontaktowymi ds. produktów różnych państw członkowskich.
2. [...] **Właściwe organy** w państwie członkowskim, w odniesieniu do którego podmiot gospodarczy twierdzi, że legalnie wprowadza w nim do obrotu swoje towary, na wniosek i w terminie 15 dni roboczych przedstawiają właściwym organom innych państw członkowskich wszelkie [...] informacje **istotne dla weryfikacji danych i dokumentów przekazane podczas oceny na podstawie art. 5** i dotyczące tych towarów. **Bez uszczerbku dla terminów dostarczenia żądanych informacji punkty kontaktowe ds. produktów mogą ułatwić [...] kontakty między odpowiednimi właściwymi organami. [...]**
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy i punkty kontaktowe ds. produktów uczestniczyły w działaniach, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 11
System [...] informacyjny i komunikacyjny

1. Do celów art. 5, 6 i 10 stosuje się unijny system [...] informacyjny i komunikacyjny ustanowiony w [**art. 34** rozporządzenia w sprawie zgodności i egzekwowania / **art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008**], z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 7.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w których dokładnie określa szczegółowe informacje na temat systemu, o którym mowa w ust. 1, oraz jego funkcji. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Rozdział IV

Finansowanie

Artykuł 12

Finansowanie działań wspierających wdrażanie niniejszego rozporządzenia

1. Unia może finansować następujące działania wspierające wdrażanie niniejszego rozporządzenia:
 - a) kampanie na rzecz podnoszenia świadomości;
 - b) działania w zakresie kształcenie i szkolenia;
 - c) wymianę urzędników;
 - d) funkcjonowanie współpracy między punktami kontaktowymi ds. produktów oraz techniczne i logistyczne wsparcie tej współpracy;
 - e) gromadzenie danych dotyczących funkcjonowania zasady wzajemnego uznawania i skutków jej stosowania dla jednolitego rynku towarów.
2. Wsparcie finansowe ze strony Unii przeznaczone na finansowanie działań określonych w niniejszym rozporządzeniu realizuje się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012¹⁵ w sposób bezpośredni albo poprzez przekazanie zadań związanych z wykonywaniem budżetu organom wymienionym w art. 58 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.
3. Każdego roku władza budżetowa ustala wysokość środków przydzielanych na realizację działań, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w granicach obowiązujących ram finansowych.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

Ochrona interesów finansowych Unii

1. W trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia Komisja wprowadza odpowiednie środki zapewniające ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary administracyjne i pieniężne.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzenia audytu lub kontroli na podstawie dokumentów oraz kontroli na miejscu wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali unijne środki finansowe na podstawie niniejszego rozporządzenia.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹⁶ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96¹⁷ w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem sfinansowanym na podstawie niniejszego rozporządzenia.
4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi, zamówieniach, umowach o udzielenie dotacji i decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wdrożenia niniejszego rozporządzenia zamieszcza się przepisy wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i kontroli oraz dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

¹⁷ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 14.11.1996, s. 2).

Rozdział V

Przegląd i procedura komitetowa

Artykuł 14 **Ocena**

1. Do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 4 lata po dacie wejścia w życie], a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje oceny niniejszego rozporządzenia pod kątem określonych w nim celów i przedstawia sprawozdanie na ten temat Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.
2. Do celów ust. 1 Komisja korzysta z informacji dostępnych w systemie, o którym mowa w art. 11, oraz ze zgromadzonych danych, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. e). Komisja może również zwrócić się do państw członkowskich o przedłożenie wszelkich informacji istotnych dla dokonania oceny swobodnego przepływu towarów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz skuteczności niniejszego rozporządzenia, a także oceny funkcjonowania punktów kontaktowych ds. produktów.

Artykuł 15 **Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

Artykuł 16 *Uchylenie*

Rozporządzenie (WE) nr 764/2008 traci moc z dniem ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą rok po dacie wejścia w życie].

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17 *Wejście w życie i stosowanie*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [...] ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą rok po dacie wejścia w życie].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący

Oświadczenie o wprowadzaniu legalnie towarów do obrotu do celów wzajemnego uznawania
[...] (rozporządzenie [XXX/YYYY])

Część I

1. Niepowtarzalny numer identyfikacyjny towarów lub rodzaju towarów: [*Uwaga: podać numer **identyfikacyjny** towarów lub inne oznaczenie referencyjne, które pozwala jednoznacznie zidentyfikować towary lub rodzaj towarów*]
2. Nazwa i adres **podmiotu gospodarczego**: [*Uwaga: wstawić imię i nazwisko oraz adres osoby podpisującej część I oświadczenia: producenta [...] i, w stosownych przypadkach, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera lub dystrybutora*]
3. Opis towarów lub rodzaju towarów będących przedmiotem oświadczenia: [*Uwaga: opis powinien być wystarczający, aby umożliwić identyfikację towarów do celów identyfikowalności. W stosownych przypadkach można dołączyć zdjęcie.*]
4. Oświadczenie i informacje dotyczące **legalności** wprowadzenia do obrotu towarów lub **tego** rodzaju towarów:
 - 4.1. Towary lub rodzaj towarów opisane powyżej spełniają [...] **następujące** przepisy mające zastosowanie w [*Uwaga: określić państwo członkowskie [...], w którym towary lub ten rodzaj towarów mają być legalnie wprowadzane do obrotu*]: [*Uwaga: wstawić tytuł i odniesienie do oficjalnej publikacji, w każdym przypadku, istotnych przepisów mających zastosowanie w tym państwie członkowskim, oraz odniesienie do decyzji administracyjnej, jeżeli towary były przedmiotem uprzedniego zezwolenia*], [...]

lub

Towary lub rodzaj towarów opisane powyżej nie podlegają jakimkolwiek przepisom w [*Uwaga: określić państwo członkowskie, w którym towary lub ten rodzaj towarów mają być legalnie wprowadzane do obrotu*].

- 4.2. Odniesienie do procedury oceny zgodności mającej zastosowanie do towarów lub **tego** rodzaju towarów lub **odniesienie do sprawozdań** [...] z wszelkich badań przeprowadzonych przez jednostkę oceniającą zgodność, w tym nazwa i adres tej jednostki (jeżeli taka procedura lub takie badania zostały przeprowadzone):
- 4a. Wszelkie dodatkowe informacje uznane za istotne na potrzeby oceny, czy towary lub ten rodzaj towarów wprowadzono legalnie do obrotu w państwie członkowskim wskazanym w pkt 4.1:
- 4b. Ta część oświadczenia jest wydawana na wyłączną odpowiedzialność podmiotu gospodarczego określonego w pkt 2.

Podpisano w imieniu:

(miejsce i data wydania):

(imię i nazwisko, stanowisko) (podpis):

Część II

5. Oświadczenie i informacje dotyczące **wprowadzenia do obrotu** towarów lub **tego** rodzaju towarów:
- 5.1. Towary lub **ten** rodzaj towarów są udostępniane użytkownikom końcowym na rynku [...] w państwie członkowskim **wskazanym w pkt 4.1**.
- 5.2. Informacje świadczące o tym, że towary lub **ten** rodzaj towarów udostępnia się użytkownikom końcowym w [...] państwie członkowskim **wskazanym w pkt 4.1**, w tym szczegółowe informacje na temat [...] daty, z którą po raz pierwszy udostępniono towary użytkownikom końcowym na rynku [...] w tym państwie członkowskim:

6. Wszelkie dodatkowe informacje uznane za istotne na potrzeby oceny, czy towary lub **ten** rodzaj towarów wprowadzono legalnie do obrotu w [...] państwie członkowskim **wskazanym w pkt 4.1:**
7. Ta **część** oświadczenia jest wydawana na wyłączną odpowiedzialność [...] [***Uwaga: wstawić imię i nazwisko oraz adres osoby podpisującej część II oświadczenia: producenta i, w stosownych przypadkach, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera lub dystrybutora***].

Podpisano w imieniu:

(miejsce i data wydania):

(imię i nazwisko, stanowisko) (podpis):

[...]

[...]

[...]

[...]